tine, care ţi-a fost dat prin proorocie, cu punerea peste tine a mi-
nilor de către ceata presbiterilor. Pune-ţi pe inimă aceste lucruri,
15 îndeletniceşte-te în totul cu ele, pentruca înaintarea ta să fie văzută
16 de toţi. Fii cu luare aminte asupra ta însuţi şi asupra învăţăturii, pe
care o dai altora; stăruieşte în aceste lucruri, căci dacă vei face
aşa, te vei mîntui pe tine însuţi şi pe cei ce te ascultă.

Mustrarea frăţească. (§ 1. Levitic 19. 32. Galateni 6. 1.)

5 Nu mustra cu asprime pe unul mai bătrîn, ci sfătuieşte-l ca
2 pe un tată; pe tineri sfătuieşte-i ca pe nişte fraţi; pe femeile mai
bătrîne, ca pe nişte mame; pe cele tinere, ca pe nişte surori, cu
toată curăţia.

Despre văduve. (§ 2. Lc. 2. 36, 37. Rom. 16. 1, 2. 1 Cor. 7. 34, 35.)

3,4 Cinsteşte pe văduvele cari sînt cu adevărat văduve. Dacă o
văduvă are copii sau nepoţi dela copii, aceştia să se deprindă să fie
evlavioşi întâi în casa lor, şi să răsplătească ostenelile părinţilor,
5 căci lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu. Văduva cu adevărat
văduvă, care a rămas singură pe lume, şi-a pus nădejdea în Dumnezeu,
6 şi stăruieşte zi şi noapte în cereri şi rugăciuni. Dar cea care tră-
7 ieşte în plăceri trupeşti, măcar că trăieşte, este moartă. Spune-le
8 apăsat aceste lucruri, ca să fie fără vină. Dacă nu poartă cineva
grijă de ai lui, şi mai ales de cei din casa lui, s'a lepădat de cre-
9 dinţă, şi este mai rău decît un necredincios. O văduvă, ca să fie în-
scrisă în lista văduvelor, trebuie să n'aibă mai puţin de şaizeci de
10 ani, să nu fi avut decît un bărbat; să fie cunoscută pentru faptele
ei bune, adică: să fi crescut copii, să fi fost primitoare de oaspeţi,
să fi spălat picioarele sfinţilor, să fi ajutat pe cei nenorociţi, să fi
11 dat ajutor la orice faptă bună. Dar pe văduvele tinere să nu le pri-
12 meşti; pentrucă atunci cînd le desparte pofta de Hristos, vor să se
mărite din nou, şi se fac vinovate de faptul că îşi calcă făgăduiala
13 dintâi. Totodată, se deprind să umble fără nici o treabă din casă
în casă; şi nu numai că umblă fără nici o treabă, dar sînt şi lim-
14 bute şi iscoditoare, şi vorbesc ce nu trebuie vorbit. Vreau dar ca
văduvele tinere să se mărite şi să aibă copii, să fie gospodine la
15 casa lor, ca să nu dea protivnicului niciun prilej de ocară, căci unele
16 s'au şi întors să urmeze pe Satana. Dacă vreun credincios, fie bărbat,
fie femeie, are văduve în familie, să le ajute, şi să nu fie împovărată
cu ele Biserica, pentru ca să poată veni în ajutor celor cu adevărat
văduve.

Despre presbiteri. (§ 3. 1 Tes. 5. 12, 13. 1 Cor. 9. 7-14. Lev. 19. 15-17.)

17 Presbiterii cari cîrmuiesc bine, să fie învredniciţi de o îndoită
cinste, mai ales celce se ostenesc cu propovăduirea şi cu învăţă-
18 tura, pe care o dau altora. Căci Scriptura zice: „Să nu legi gura
19 boului cînd treieră;" şi: „Vrednic este lucrătorul de plata lui." Impo-
triva unui presbiter să nu primeşti învinuire decît pe temeiul mărtu-
20 riei a doi sau trei martori. Pe cei ce păcătuesc, mustră-i înaintea tu-
21 turor, ca şi ceilalţi să aibă frică. Te rog ferbinte, înaintea lui Dum-
nezeu, înaintea Domnului Iisus Hristos şi înaintea îngerilor aleşi,
să păzeşti aceste lucruri, fără vreun gînd luat mai dinainte, şi să
22 nu faci nimic cu părtinire. Să nu-ţi pui mîinile peste nimeni cu grabă;
şi să nu te faci părtaş păcatelor altuia. Pe tine însuţi păzeşte-te curat.
23 Să nu mai bei numai apă, ci să iei şi cîte puţin vin, din pricina sto-
24 mahului tău, şi din pricina deselor tale îmbolnăviri. Păcatele unor
oameni sînt cunoscute înainte chiar ca să fie judecate, pe cînd ale al-
25 tora nu se descopăr decît pe urmă. Tot aşa se întîmplă şi cu fap-
tele bune: ele sînt cunoscute; şi cele ce nu sînt cunoscute, nu pot
să rămînă ascunse.

Despre robi. (§ 1. Efeseni 6. 5-8. Tit 2. 9, 10. 1 Petru 2. 18-20.)

6 Toţi cei ce sînt supt jugul robiei, să socotească pe stăpînii lor
vrednici de toată cinstea, ca Numele lui Dumnezeu şi învăţătura să

2 nu fie vorbite de rău. Iar cei ce au stăpîni credincioşi, să nu-i dis-
preţuiască, supt cuvînt că sînt fraţi în credinţă, ci să le slujească
şi mai bine, tocmai fiindcă cei ce se bucură de binefacerile slujbei
lor, sînt credincioşi şi prea iubiţi. Învaţă pe oameni aceste lu-
cruri, şi spune-le apăsat.

Învăţătorii mincinoşi şi iubirea de bogăţii. (§ 2. Romani 16. 17, 18.
Evrei 13. 5. Marcu 4. 18, 19. Matei 6. 19-34.)

3 Dacă învaţă cineva pe oameni învăţături neadevărate, şi nu se
ţine de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos şi
de învăţătura care duce la temerea de Dumnezeu, este plin de mîn-
4 drie, şi nu ştie nimic; ba încă are boala cercetărilor fără rost şi a
certurilor de cuvinte, din cari se naşte pizma, certurile, clevetirile,
5 bănuelile rele, zădarnicile ciocniri de vorbe ale oamenilor stricaţi la
minte, lipsiţi de adevăr şi cari cred că temerea de Dumnezeu este
6 un izvor de cîştig. Fereşte-te de astfel de oameni. Negreşit, temerea de
Dumnezeu este un mare izvor de cîştig, cînd merge mînă în mînă
7 cu un suflet mulţămit cu soarta lui. Căci noi n'am adus nimic în lume,
şi fără îndoială că nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea. Dacă
8 avem, dar, cu ce să ne hrănim şi cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de
9 ajuns. Cei ce vor să se îmbogăţească, dimpotrivă, cad în ispită, în
laţ şi în multe pofte nesăbuite şi vătămătoare, cari cufundă pe oa-
10 meni în prăpăd şi pierzare. Căci iubirea de bani este rădăcina tu-
turor relelor; şi unii, cari s'au lăsat stăpîniţi de ea, au rătăcit
dela credinţă, şi s'au aruncat singuri într'o mulţime de chinuri.

Lupta cea bună. (§ 3. 2 Tim. 2. 22, 3-7; 4. 7, 8. 2 Tim. 4. 1, 2, 5. Iuda 24, 25.)

11 Iar tu, omule al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri, şi caută
sfinţenia vieţii, temerea de Dumnezeu, credinţa, dragostea, răbdarea,
12 blîndeţa. Luptă-te lupta cea bună a credinţei; apucă viaţa vecinică
la care ai fost chemat, şi pentru care ai făcut aceea frumoasă măr-
13 turisire înaintea unui mare număr de martori. Te îndemn, înaintea
lui Dumnezeu, care dă viaţă tuturor şi înaintea lui Hristos Iisus, care
14 a făcut o frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont, să păzeşti
aceste porunci şi să trăieşti fără prihană şi fără vină pînă la ară-
15 tarea Domnului nostru Iisus Hristos. Arătarea aceasta va fi făcută la
vremea ei de fericitul şi singurul Stăpînitor, Împăratul împăraţilor şi
16 Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuieşte într'o
lumină, de care nu poţi să te apropii, pe care niciun om nu L-a văzut,
nici nu-L poate vedea, şi care are cinstea şi puterea vecinică! Amin.

Îndemn pentru bogaţi. (§ 4. Lc. 12. 15-21. Evr. 13. 16. Pil. 19. 17. Mt. 25. 34-40.)

17 Îndeamnă pe bogaţii lumii aceştia să nu se îngîmfe, şi să nu-şi
pună nădejdea în nişte bogăţii nestatornice; ci să-şi pună nădejdea
în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belşug, ca să ne bucurăm
18 de ele. Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogaţi în fapte bune, să fie
19 darnici, cu inimă largă, aşa ca să-şi strîngă pentru viitor, o comoară
aşezată pe o temelie tare, pentru ca să capete adevărata viaţă.

Încheiere către Timotei. (§ 5. 2 Tim. 1. 13, 14; 2. 15-18.)

20 Timotee, păzeşte adevărul care ţi s'a încredinţat; fereşte-te de fie
21 căriile lumeşti şi de împotrivirile ştiinţei, pe nedrept numite astfel,
cu care s'au îndeletnicit unii, şi au rătăcit cu privire la credinţă. Harul
să fie cu voi! Amin.

EPISTOLA A DOUA A LUI PAVEL CĂTRE TIMOTEI

(Faptele Apostolilor 20. 24, 28-30; Romani 8. 35-39.)

Urare. (§ 1. 1 Timotei 1. 1, 2.)

1 Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, pus
2 să vestească făgăduinţa vieţii care este în Hristos Iisus, către Ti-
motei, copilul meu prea iubit: Harul, îndurarea şi pacea să-ţi fie
date din partea lui Dumnezeu Tatăl, şi din partea lui Hristos Iisus,
Domnul nostru!

Dragostea lui Pavel pentru Timotei. (§ 2. Fap. Ap. 16. 1-3. 2 Tim. 3. 15. 1 Tim. 4. 14. 2 Tim. 2. 1-12. Ef. 1. 3-7; 2. 8, 9. 2. Tes. 2 13-15.)

8 Mulțămesc lui Dumnezeu, căruia îi slujesc cu un cuget curat,
cum l-au slujit și strămoșii mei, că neîntrerupt te pomenesc în ru-
4 găciunile mele, zi și noapte. Căci mi-aduc aminte de lacrămile tale
5 și doresc să te văd, ca să mă umplu de bucurie. Nu uit nici credința
ta neprefăcută, care s'a sălășluit întâi în bunica ta Lois și în mama
ta Eunice, și care sînt încredințat că locuiește și în tine.
6 De aceea te îndemn să înflăcărezi darul lui Dumnezeu, pe care
7 l-ai primit cînd mi-am pus mîinile peste tine. Căci Dumnezeu nu ne-a
dat un duh de frică, ci un duh de putere, de dragoste și de înțelep-
8 ciune. Să nu-ți fie rușine dar de mărturisirea, pe care trebuie s'o
faci despre Domnul nostru, nici de mine, care sînt în temniță[1], pentru
El. Ci sufere împreună cu mine pentru Evanghelie, prin puterea lui
9 Dumnezeu. El ne-a mîntuit și ne-a dat o chemare sfîntă, nu pentru fap-
tele noastre, ci după hotărîrea Lui mai dinainte, și după harul
10 care ne-a fost dat în Hristos Iisus, înainte de veșnicii. Harul acesta
a fost descoperit acum prin arătarea Mîntuitorului nostru Iisus Hris-
tos, care a nimicit moartea, și a pus în lumină viața și nemurirea,
11 prin Evanghelie. Propovăduitorul și apostolul acestei Evanghelii am
12 fost pus eu, cu sarcina să învăț pe Neamuri. Și din pricina acea
sufăr aceste lucruri; dar nu mi-e rușine de ele, căci știu în cine
am crezut. Și sînt încredințat că El are putere să păzească ce mi-a
încredințat, până în ziua aceea.
13 Dreptarul învățăturilor sănătoase, pe cari le-ai auzit dela mine,
14 ține-l cu dragostea și cu credința care este în Hristos Iisus. Ce ți s'a
încredințat, păzește prin Duhul Sfînt, care locuiește în noi.

Lauda lui Onisifor (§ 3. Matei 25. 34-40.)

15 Știi că cei ce sînt în Asia toți m'au părăsit; între alții și Figel și
16 Ermogen. Domnul să-Și verse îndurarea peste casa lui Onisifor; căci
de multe ori m'a mîngîiat, și nu i-a fost rușine de lanțurile mele.
17 Nu numai atît, dar, abia ajuns la Roma, a început să mă caute cu
multă grabă, și m'a găsit. Dea Domnul să capete îndurare dela Domnul
în „ziua aceea". Tu știi mai bine decît oricine cît ajutor mi-a dat
el în Efes.

Îndemn la tărie în credință. (§ 1. 1 Corinteni 9. 24-27. 2 Timotei 3. 10-12; 4. 5-8. Apocalipsa 2. 10 Matei 10. 32, 33.)

2 Tu dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos
2 Iisus. Și ce ai auzit dela mine, în fața multor martori, încredin-
țează la oameni de încredere, cari să fie în stare să învețe și pe
3 alții. Sufere împreună cu mine, ca un bun ostaș al lui Hristos.
4 Niciun ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă
5 celui ce l-a scris la oaste. Și cine luptă pentru întîietate la jocurile
6 de obște, nu este încununat, dacă nu s'a luptat după rînduieli. Plu-
7 garul trebuie să muncească înainte ca să strîngă rodurile. Înțelege
ce-ți spun; Domnul îți va da pricepere în toate lucrurile.
8 Adu-ți aminte de Domnul Iisus Hristos, care a ieșit din sămînța
9 lui David, a înviat din morți, după Evanghelia mea, pentru care sufăr
10 pînă acolo că sînt legat ca un făcător de rele. Dar Cuvîntul lui Dum-
nezeu nu este legat. De aceea rabd totul pentru cei aleși, pentruca
și ei să capete mîntuirea care este în Hristos Iisus, împreună cu
11 slava veșnică. Adevărat este cuvîntul acesta: „Dacă am murit îm-
12 preună cu El, vom și trăi împreună cu El. Dacă răbdăm, vom și îm-
13 părăți împreună cu El. Dacă ne lepădăm de El, și El Se va lepăda
de noi. Dacă sîntem necredincioși, totuș El rămîne credincios, că c
nu Se poate tăgădui singur".

1. Pavel era în temniță la Roma, cînd scria epistola aceasta. (2. 9.)

Purtarea față de ceice se abat dela credință. (§ 2. 1 Timotei 1. 3-7, 18-20; 6. 20, 21. Tit. 2. 1, 11-15.)

14 Adu-le aminte de aceste lucruri, și roagă-i fierbinte înaintea lui
Dumnezeu, să se ferească de certurile de cuvinte, cari nu duc decît la
15 pieirea celor ce le ascultă. Caută să te înfățișezi înaintea lui Dum-
nezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n'are de ce să-i fie
16 rușine, și care împărtășește așa cum trebuie Cuvîntul adevărului. Fe-
rește-te de vorbăriile goale și lumești; căci cei ce le țin, vor înainta
17 tot mai mult în necinstirea lui Dumnezeu. Și învățătura lor va roade
18 ca gangrena. Din numărul acestora sînt Imeneu și Filet, cari s'au
abătut dela adevăr. Ei zic că a și venit învierea, și răstoarnă cre-
19 dința unora. Totuș temelia tare, pe care a pus-o Dumnezeu, stă
nezguduită, și are ca pecete cuvintele acestea: „Domnul cunoaște
pe ai Lui"; și: „Oricine rostește Numele Domnului, să se depărteze
de fărădelege!" Într'o casă mare nu sînt numai vase de aur și de
20 argint, ci și de lemn și de pămînt. Unele sînt pentru o întrebuințare
21 de cinste, iar altele pentru o întrebuințare de ocară. Deci dacă ci-
neva se păstrează curat, și se ferește de aceste lucruri, va fi un vas
ales, sfințit, folositor stăpînului său, destoinic pentru orice lucrare
bună.

Purtarea față de ceice se abat de la curăție. (§ 3. Tit. 1. 7-9. Iacov 5. 19-20.)

22 Fugi de poftele tinereții, și caută sfințenia vieții, credința, dra-
gostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul cu o inimă
23 curată. Ferește-te de întrebările nebune și nefolositoare, căci știi
24 că dau naștere la certuri. Și robul Domnului nu trebuie să se certe;
dimpotrivă, trebuie să fie blînd cu toți, în stare să învețe pe toți,
25 plin de îngăduință răbdătoare. Trebuie să îndrepte cu blîndețe pe
protivnici, în nădejdea că Dumnezeu îi va aduce la pocăință, ca să
26 ajungă la cunoștința adevărului; și, venindu-și în fire, să se des-
prindă din cursele diavolului, care a pus stăpînire pe ei ca să-i
facă voia.

Răutatea oamenilor dela urmă. (§ 1. 2 Petru 2. 1-22. Iuda 3. Tit 1. 10-16.)

3 2 Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii
vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori,
3 neascultători de părinți, nemulțămitori, fără evlavie, fără dragoste
4 firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrînați, neîmblînziți, vrăjmași
ai oamenilor, de bine, vînzători, obraznici, îngîmfați, vor iubi mai
5 mult plăcerile decît pe Dumnezeu; vor părea evlavioși, dar în viață
vor tăgădui ceea ce face puterea evlaviei. Depărtează-te de oamenii
6 aceștia. Sînt printre ei unii, cari se vîră prin case, și momesc pe fe-
7 meluștele îngreuiate de păcate și frămîntate de felurite pofte, cari
învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință
8 a adevărului. După cum Iane și Iambre s'au împotrivit lui Moise, tot
așa și oamenii aceștia, se împotrivesc adevărului, ca unii cari sînt
9 stricați la minte, și osîndiți în ce privește credința. Dar nu vor mai
înainta; căci nebunia lor va fi arătată tuturor, cum a fost arătată
și a celor doi oameni.

Îndemn către Timotei să rămînă tare în credință. (§ 2. 2 Cor. 6. 3-10. Fap. Ap. 13. 50; 14. 1-22. 2 Tim. 1. 13. 2 Petru 1. 19-21.)

10 Tu, însă, ai urmărit de aproape învățătura mea, purtarea mea,
hotărîrile mele, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea,
11 răbdarea mea, prigonirile și suferințele cari au venit peste mine în
Antiohia, în Iconia și în Listra. Știi ce prigoniri am răbdat, și totuș
12 Domnul m'a izbăvit din toate. De altfel, toți ceice voiesc să tră-
13 iască cu evlavie în Hristos Iisus, vor fi prigoniți. Dar oamenii răi
și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor duce pe alții în
rătăcire, și se vor rătăci și pe ei înșiși.
14 Tu să rămîi în lucrurile, pe cari le-ai învățat și le-ai cunoscut
ca adevărate, căci știi de la cine le-ai învățat: din copilărie, cu-

15 noşti Sfintele Scripturi, cari pot să-ţi dea înţelepciunea care duce la
16 mîntuire, prin credinţa în Hristos Iisus. Toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu; ea este de folos ca să înveţe, să mustre, să îndrepte,
17 să dea înţelepciune în sfinţenia vieţii, pentruca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrşit şi destoinic pentru orice lucrare bună.

Indemn la stăruinţă în propovăduire. (§ 1. Faptele Apostolilor 20. 28-31. 2 Timotei 3. 3-7. 1 Petru 5. 1-4.)

4 Te rog ferbinte, înaintea lui Dumnezeu şi înaintea lui Iisus Hris-
2 tos, care are să judece viii şi morţii, şi în numele arătării şi Impărăţiei Sale: propovăduleşte Cuvîntul, stăruieşte asupra lui cu orice prilej, potrivit sau nu, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blîn-
3 deţa, şi învaţă pe alţii cu îndelungă răbdare. Căci va veni o vreme cînd oamenii nu vor putea să sufere învăţătura sănătoasă; ci îi vor
4 gîdila urechile să audă lucruri plăcute, şi îşi vor da o mulţime de învăţători după poftele lor. Îşi vor întoarce urechea dela adevăr, şi se
5 vor îndrepta spre istorisiri închipuite. Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferinţele, fă lucrul unui evanghelist, şi împlineşte-ţi bine slujba.

Timotei rugat să vină la Pavel. (§ 2. Filoeni 1. 20-23. 1 Ioan 2. 28. 1 Tim. 1. 18-20. Ev. 10. 26, 27. Mt. 10. 18-20. Ier. 15. 20, 21. Iuda 24, 25.)

6 Căci, cît despre mine, sîngele meu stă gata să fie vărsat, şi clipa
7 plecării mele din viaţă este aproape. M'am luptat lupta cea bună,
8 mi-am isprăvit alergarea, am păzit credinţa. De acum mă aşteaptă cununa unei vieţi sfinte, pe care mi-o va da, în „ziua aceea", Domnul, Judecătorul cel drept. Şi mi-o va da nu numai mie, ci şi tuturor celor ce vor fi avut pe inimă venirea Lui.

9 Caută de vino cît mai curînd la mine, căci Dima, din dragoste
10 pentru lumea de acum, m'a părăsit; m'a părăsit, şi a plecat la Te-
11 salonic. Crescens s'a dus în Galatia, Tit în Dalmatia. Numai Luca este cu mine. Ia pe Marcu, şi adu-l cu tine; căci el îmi este de
12,13 mult folos pentru slujbă. Pe Tihic l-am trimes la Efes. Cînd vei veni, adu-mi mantaua, pe care am lăsat-o în Troa la Carp, şi cărţile, mai ales pe cele de piele.

14 Alexandru, căldărarul, mi-a făcut mult rău. Domnul îi va răsplăti
15 după faptele lui. Păzeşte-te şi tu de el, pentrucă este cu totul împotriva învăţăturii noastre.

16 La întâiul meu răspuns de apărare, nu mi-a venit nimeni în ajutor, ci toţi m'au părăsit. Să nu li se ţină în socoteală lucrul acesta!
17 Insă Domnul mi-a stat în ajutor, şi m'a întărit, pentru ca Evanghelia să fie vestită pe deplin prin mine, şi s'o audă toate Neamurile. Şi
18 am fost izbăvit din gura leului. Domnul mă va izbăvi de orice lucru rău, şi mă va mîntui, făcîndu-mă să intru în Impărăţia Lui cerească. A Lui să fie slava în veci vecilor. Amin.

Urări de sănătate. (§ 3. Rom. 16. 3, 4. 2 Tim. 1. 16-18.)

19 Spune sănătate Priscilei şi lui Acuila, şi casei lui Onisifor.
20 Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat bolnav în Milet.
21 Caută de vino înainte de iarnă. Eubul şi Pudens, Linus, Claudia şi toţi fraţii îţi trimet sănătate.
22 Domnul Iisus Hristos să fie cu duhul tău! Harul să fie cu voi! Amin.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE TIT

(1. Timotei 3. 15. 1 Petru 2. 15.)

Urare. (§ 1. 1 Timotei 1. 1, 2. 2 Petru 1. 1-4.)

1 Pavel, rob al lui Dumnezeu, şi apostol al lui Iisus Hristos, pentru răspîndirea credinţei aleşilor lui Dumnezeu şi a deplinei cunoştinţe
2 a adevărului, care duce la temerea de Dumnezeu, credinţă şi cunoştinţă, cari se întemeiază pe nădejdea vieţii veşnice, făgăduite mai

înainte de veşnicii de Dumnezeu, care nu minte, care Şi-a desco-
3 perit Cuvîntul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredinţată, după porunca lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru; — către
4 Tit[1], adevăratul meu copil în credinţa noastră a amîndorora: Harul şi pacea să-ţi fie date din partea lui Dumnezeu Tatăl, şi din partea lui Iisus Hristos, Mîntuitorul nostru!

Tit însărcinat să pună presbiteri în Creta. (§ 2. 1 Tim. 3. 1-7. 1 Pe. 5. 1-4.)

5 Te-am lăsat în Creta, ca să pui în rînduială ce mai rămîne de rînduit, şi să aşezi presbiteri în fiecare cetate, după învăţăturile, pe
6 cari ţi le-am dat. Fiecare din ei să fie fără prihană, bărbat al unei singure neveste, să aibă copii credincioşi, cari să nu fie învinuiţi
7 de destrăbălare sau neascultare. Căci episcopul, ca econom al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără prihană; să nu fie nici îngîmfat, nici
8 mînios, nici dedat la vin, nici bătăuş, nici doritor de cîştig mîrşav; ci să fie primitor de oaspeţi, prieten al oamenilor de bine, cumpătat,
9 drept, sfînt, înfrînat; să se ţină de Cuvîntul adevărat, aşa cum a fost învăţat, pentruca să fie în stare să sfătuiască, potrivit cu învăţătura sănătoasă, şi să dovedească protivnicilor neadevărul învăţăturii lor.

Tit luptă împotriva învăţătorilor mincinoşi. (§ 3. Romani 16. 17, 18. 1 Timotei 4. 3-7. 2 Timotei 2. 16-18, 23-26; 3. 5-9.)

10 In adevăr, mai ales printre cei tăiaţi împrejur, sînt mulţi nesu-
11 puşi, flecari şi amăgitori, cărora trebuie să li se astupe gura. Ei buimăcesc familii întregi, învăţînd pe oameni din dragoste pentru
12 un cîştig urît, lucruri, pe cari nu trebuie să le înveţe. Unul dintre ei, chiar prooroc al lor, a zis: „Cretanii sînt totdeauna nişte minci-
13 noşi, nişte fiare rele, nişte pîntece leneşe[2]". Mărturia aceasta este
14 adevărată. De aceea mustră-i aspru, ca să aibă o credinţă sănătoasă, şi să nu se ţină de basme evreeşti, şi de poruncile date de nişte
15 oameni, cari întorc spatele adevărului. Totul este curat pentru cei curaţi; dar pentru cei necuraţi şi necredincioşi, nimic nu este curat:
16 până şi mintea şi cugetul le sînt spurcate. Ei se laudă că cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele Îl tăgăduiesc, căci sînt o scîrbă înaintea lui Dumnezeu: nesupuşi şi netrebnici pentru orice faptă bună.

Cum să sfătuiască Tit pe oameni. (§ 1. 1 Timotei 2. 9-15. 1 Petru 3. 1-6. Psalmul 119. 9. Efeseni 6. 5-8. 1 Petru 2. 18-20.)

2 Tu însă, vorbeşte lucruri cari se potrivesc cu învăţătura sănă-
toasă.
2 Spune că cei bătrîni trebuie să fie treji, cinstiţi, cumpătaţi, să-
3 nătoşi în credinţă, în dragoste, în răbdare. Spune că femeile în vîrstă trebuie să aibă o înfăţişare, care să se potrivească cu sfinţenia; să nu fie nici clevetitoare, nici dedate la vin; să ştie să dea
4 învăţături bune, ca să înveţe pe femeile mai tinere să-şi iubească băr-
5 baţii şi copiii; să fie cumpătate, să ducă o viaţă curată, să-şi vadă de treburile casei, să fie bune, supuse bărbaţilor lor, pentruca să nu se vorbească de rău Cuvîntul lui Dumnezeu.

6 Sfătuieşte de asemenea pe tineri să fie cumpătaţi, şi dă-te pe tine
7 însuţi pildă de fapte bune, în toate privinţele. Iar în învăţătura
8 pe care o dai altora, dă dovadă de curăţie, de vrednicie, de vorbire sănătoasă şi fără cusur, ca protivnicul să rămînă de ruşine, şi să nu poată spune nimic rău de noi.

9 Sfătuieşte pe robi să fie supuşi stăpînilor lor, să le fie pe plac
10 în toate lucrurile, să nu le întoarcă vorba, să nu fure nimic, ci tot-

---

1. *Tit* pe atunci era în fruntea Bisericii din Creta. De obîrşie greacă, el a fost întors la Dumnezeu de Pavel, care, cînd îl luă cu el în călătoriile lui, cînd îi da felurite însărcinări fată de Biserici.

2. Citat pus pe seama lui Epimenide, poet şi filosof din Creta, care trăia în veacul al şaselea înainte de Iisus Hristos.